Friesch Dagblad, 29 augustus 2016, pagina 34.

Grootvorst Helmholt krijgt toch nog z'n zin

Met zijn zevende Nederlandse titel kreeg Fryslâns beste ljepper ooit zaterdag toch zijn verdiende afscheid in Grijpskerk. Bart Helmholt zat zijn potentiële opvolger Nard Brandsma nog één keer in de weg. Op het nippertje, maar dat telt ook.

Het moment van waarheid tijdens de finale van de Nederlandse kampioenschappen: Nard Brandsma springt in de stok in een laatste poging om de toekijkende Bart Helmholt (l) toch nog van de titel af te houden. Foto: Marcel van Kammen

Ernst Slagter

Grijpskerk | Eigenlijk had Bart Helmholt twee weken geleden op het ereschavot willen staan toen het Frysk folksliet in Winsum klonk. In plaats daarvan stond de Burgumer destijds mokkend achter de schansen en zag hij hoe Oane Galama in het zandbed het stralend middelpunt van fierljepvreugde was.

Zaterdag was alles anders. Helmholt wees na alle festiviteiten in het zandbed op de fraai vormgegeven foto die hij zojuist als afscheidscadeau van zijn eigen ploeggenoten van Team Reset had gekregen. Het plaatje was na zijn laatste sprong op het FK geschoten. Helmholt neemt op de foto afscheid van het publiek in Winsum. De teleurstelling druipt van zijn gezicht af.

,,Het is een prachtige foto, maar het was niet de Bart die ik wil zijn", zei Helmholt in Grijpskerk, terwijl hij zijn eigen gezicht van toen nog maar eens in zich opnam. ,,Er zit heel veel berusting in die foto. Die heb ik de laatste jaren ook veel teveel gehad. Maar ik herinner mezelf liever als een winnaar. Zoals nu, dus." Grijnzend: ,,En nu ga ik natuurlijk roepen dat niet de Friese, maar de Nederlandse titel het belangrijkste is voor mij."

Zijn titel had nog wel wat voeten in de aarde. Helmholt plaatste zich met 19,80 als nummer drie voor de finale, maar wist dat het nog een stuk verder moest als hij zijn teamgenoot Nard Brandsma wilde verschalken. De ljepper uit Workum had namelijk al 20,41 op het bord gezet. In zijn eerste finalesprong kwam Helmholt echter in de buurt van het balletje van Brandsma in het zandbed terecht. Althans, in de buurt? Volgens de elektronische meting had ook Helmholt precies 20,41 meter gesprongen.

Tweede afstand

Daarom was ineens ook de tweede afstand van beide ljeppers belangrijk. En Helmholt had al een keer 19,80 gesprongen, terwijl Brandsma in zijn op één na verste sprong op 19,58 was blijven steken. Brandsma had dus nog twee kansen om verder dan de 19,80 van Helmholt te reiken en alsnog de NK-zege te grijpen.

Maar in zijn eerste sprong belandde hij buiten de sector en ook in zijn tweede poging - de laatste sprong van de seniorenfinale - ging Brandsma enorm scheef, waardoor hij niet meer in de buurt kwam. Wat volgde was een enorme oerkreet van Helmholt, die wist dat hij toch nog een grote titel in zijn afscheidsjaar pakte. Wat er in die oerkreet zat? ,,Een dankjewel en tot ziens", grijnsde Helmholt.

Hij wist zelf wel beter. De Burgumer heeft een enorme hekel aan verliezen en dat deed hij de afgelopen twee seizoenen naar zijn smaak veel teveel. Opvallend was dat het publiek - net als in Winsum - ogenschijnlijk op de hand was van Helmholt. Het was alsof iedereen hem een afscheid in stijl gunde. ,,Apart om te ervaren", vond de hoofdrolspeler zelf. ,,Ook vooraf benaderden heel veel mensen me al heel positief. Ik heb in de afgelopen jaren weleens het gevoel gehad dat het me niet altijd gegund werd. Dat andere jongens ook weleens mochten winnen van de mensen. Maar nu heb ik dat gevoel geen moment gehad. De gunfactor leek inderdaad hoog."

Over gunfactor gesproken: Helmholt zat met gemengde gevoelens tijdens de laatste sprong van Brandsma. ,,Ik heb nog tegen hem gezegd dat hij voor die 19,80 moest gaan. Maar het is heel gek. We hebben enorm veel samen getraind en zijn deze winter naar elkaar toegegroeid, dus heb je aan de ene kant de wens dat Nard het goed doet. Maar aan de andere kant dacht ik: ik hoop dat je vandaag kopje onder gaat in je laatste sprong."

Brandsma zelf was uiteraard teleurgesteld. ,,Ik had liever gehad dat Bart een meter verder was gesprongen. Natuurlijk gun ik hem zijn schitterende afscheid, maar op deze manier kan ik er niet echt vrede mee hebben. Nu zijn we eigenlijk gelijk geëindigd, maar volgens de regels heeft Bart het toch beter gedaan. Nou, ik vind het maar een rotregel."

> Nu roep ik natuurlijk dat niet de Friese, maar Nederlandse titel het belangrijkste is

Of Brandsma er in zijn twee resterende pogingen niet op safe nog minimaal 19,80 meter uit had kunnen halen?

,,Dat heb ik natuurlijk wel geprobeerd. De stok stond een stuk minder ver, want dan loop je veel minder risico dat je scheef gaat. Maar ook dan weet je nog niet zeker dat het ook daadwerkelijk gaat lukken. Dat is nu helaas wel weer gebleken."